

stytut majątku nieruchomego oraz przyjęcie pod warunkiem obciążającym darowizn i zapisów wymaga zgody Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

(2) Na potrzeby Instytutu może być mu przekazany do użytkowania majątek państwowy. Przekazanie to lub odebranie użytkownika tego majątku wymaga uchwały Rady Ministrów.

(3) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych ustala zasady gospodarki majątkiem własnym Instytutu i majątkiem państwowym, przekazanym do użytkowania Instytutowi, jak również zakres i sposób wykonywania nadzoru i kontroli nad gospodarką tymi majątkami.

Art. 3. Na stanowiska naukowe w Instytucie mogą być przyjmowane jedynie osoby, posiadające kwalifikacje naukowo-twórcze, stwierdzone w sposób określony w statucie (art. 4).

Art. 4. Szczegółowy zakres działania oraz przepisy organizacyjne Instytutu określi statut, zatwierdzony przez Radę Ministrów na wniosek Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych, przedstawiony w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 5. (1) Instytut zatrzymuje na własność całkowity majątek, będący dotychczas

własnością Państwowego Instytutu Naukowego Gospodarstwa Wiejskiego — oraz użytkowanie majątku państwowego, będącego w dniu wejścia w życie ustawy niniejszej w użytkowaniu Instytutu.

(2) Przepis art. 2 ust. (2) stosuje się do majątku państwowego, określonego w ustępie poprzedzającym.

Art. 6. Z dniem wejścia w życie ustawy niniejszej traci moc obowiązującą rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 lipca 1927 r. o Państwowym Instytucie Naukowym Gospodarstwa Wiejskiego (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 586) oraz statut, stanowiący załącznik do tego rozporządzenia.

Art. 7. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 8. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1937 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Stawoj Składkowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

J. Poniatowski

130

U S T A W A

z dnia 16 marca 1937 r.

o zmianie dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 września 1936 r. o państwowym gospodarstwie leśnym.

Art. 1. W dekrete Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 września 1936 r. o państwowym gospodarstwie leśnym (Dz. U. R. P. Nr 75, poz. 533) wprowadza się zmiany następujące:

1) art. 20 otrzymuje brzmienie następujące:

„(1) Lasy Państwowe pokrywają wszelkie swoje wydatki z własnych dochodów i funduszy i gospodarują zgodnie z planem użytkowania, ustalonym przez Izby ustawodawcze oraz opracowanym na podstawie tego planu rocznym planie finansowo-gospodarczym, zatwierdzonym przez Radę Ministrów na wniosek, przedstawiony przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

(2) Przy wykonywaniu planu finansowo-gospodarczego Lasów Państwowych Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu służy w razie konieczności prawo przenoszenia kredytów w obrębie tego planu oraz zwiększania ustalonych w nim roz-

chodów z wyjątkiem wydatków osobowych, określonych stałymi etatami, o ile zwiększenie to nie spowoduje zmniejszenia wpłaty do Skarbu Państwa, ustalonej w budżecie. Przenoszenie kredytów oraz zwiększenie ustalonych w planie dochodów nie może naruszać planu użytkowania, ustalonego przez Izby ustawodawcze.

(3) Lasy Państwowe sporządzać będą z końcem każdego roku obrachunkowego bilanse i rachunki zysków i strat, podlegające zatwierdzeniu przez Radę Ministrów na wniosek, przedstawiony przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu; bilanse i rachunki dołączone będą do preliminarza budżetowego Państwa.

(4) Do budżetu państwowego włącza się tylko wpłatę Lasów Państwowych do Skarbu Państwa.

(5) Do preliminarza budżetowego Państwa będą dołączone zatwierdzone przez Radę Mini-

strów: plan finansowo-gospodarczy Lasów Państwowych na bieżący rok obrachunkowy, bilans i rachunek zysków i strat oraz sprawozdanie rachunkowe za przedostatni rok obrachunkowy.

(6) Gdyby wpłata do Skarbu Państwa została ustawą skarbową włączona do budżetu państwowego w innej wysokości, niż została ona zaprojektowana w przedłożeniu rządowym, Rada Ministrów na wniosek Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych, przedstawiony w porozumieniu z Ministrem Skarbu, dostosuje plan finansowo-gospodarczy, zarówno bieżący jak i na okres następny do wysokości wpłaty, ustalonej w budżecie państwowym, o ile Izby ustawodawcze same nie wprowadziły odpowiedniej w planie finansowo-gospodarczym zmiany.”;

2) art. 26 otrzymuje brzmienie następujące:

„(1) Na potrzeby państwowego gospodarstwa leśnego upoważnia się Ministra Skarbu na wniosek Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych do zaciągania pożyczek krótkoterminowych do wysokości, nie przekraczającej 20% rozchodów eksploatacyjnych brutto, wykazanych w ostatnim rocznym zamknięciu rachunkowym gospodarstwa leśnego. Pożyczki te muszą być spłacone z bieżących dochodów państwowego gospodarstwa leśnego. Zaciągnięcie nowej pożyczki może nastąpić pod warunkiem, że pożyczka ta łącznie z niespłaconą jeszcze częścią pożyczki poprzedniej nie przekroczy określonego powyżej maksimum.

(2) Zaciąganie pożyczek wyższych i długoterminowych oraz wszelkich zobowiązań, obciążających nieruchomości, wchodzące w skład państwowego gospodarstwa leśnego, może nastąpić tylko w granicach upoważnień, udzielonych aktem ustawodawczym.”;

3) w art. 33 ust. (2) otrzymuje brzmienie następujące:

„(2) Przekazywanie nieruchomości w trybie, przewidzianym dla zbywania nieruchomości państwowych, na rzecz związków samorządowych oraz na rzecz rządowych i samorządowych instytucji, zakładów i przedsiębiorstw, posiadających odrębną osobowość prawną, jak również przejmowanie nieruchomości od wymienionych związków, instytucji, zakładów i przedsiębiorstw następuje zawsze za odszkodowaniem. Przepis powyższy nie narusza przepisów o rozbudowie miast.”

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

J. Poniatowski

131

U S T A W A

z dnia 16 marca 1937 r.

o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 listopada 1927 r. o zwalczaniu chorób roślin oraz o tępieniu chwastów i szkodników roślin.

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 listopada 1927 r. o zwalczaniu chorób roślin oraz o tępieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. U. R. P. Nr 108, poz. 922) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 3 pkt 10) po wyrazie „choroby” wstawia się przecinek i skreśla się wyraz „lub”, a po wyrazie „szkodnika” dodaje się wyrazy „lub chwastów”;

2) w art. 3 pkt 11) po wyrazie „roślin” dodaje się wyrazy „w szczególności”;

3) art. 7 otrzymuje brzmienie następujące: „Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może przyznać według swego uznania stosowną pomoc tym właścicielom roślin i właścicielom gruntów lub ich faktycznym posiadaczom, którzy wskutek stosowania przepisów niniejszego rozporządzenia, rozporządzeń na jego podstawie wydanych oraz zarządzeń właściwych władz ponieśli dotkliwe straty gospodarcze, przyczyniając się przez to do opanowania choroby roślin lub wytępienia szkodników roślin, dokonywanych w interesie publicznym.”;